

מכונפייט סוחרי הבשר הלבן

רופו. התיידדות שם מאוד עם רופו. הוא טיפוס הרבה יותר נוח מאוקי. בילינו שלר שה ימים על חוף הים בלי לעשות כלום.

★ ★ ★ הייתי מכפופית מהכז

ביום השלישי חזרנו בניירובי ולמחר רת התחלתי לעבוד. רופו נתן לי את רשימות העיתונים, אמר לי באיזה רחוב לי לכת ואני הלכתי. המקום הראשון שנכנסתי אליו היה בית מסחר למכוניות יפאניות טויוטה. הצלחתי לקבל שם מינוי על כתב העת האמריקאי ביתן וגי.

ככה נכנסתי לעבודה. מבחינת מכירות לא היו לי בעיות. נכנסתי למשרדים של מנהל לים משועממים ששמחו לדבר עם נערה ישראלית. עבדתי בהפצת מנויים מה-11 בי אפריל עד ה-3 במאי. כל יום עברתי איוה שמונה משרדים ודוקא הצלחתי להחתיים מנויים. את הכסף שהייתי גובה הייתי נור סרת כל ערב לרופו. בסוף כל שבוע קיבלתי כ-50 דולר.

אבל העבודה לא הייתה הכל. אחרי ה-

הזהירה

אתי זפקוב, ילדת אוסטרליה, העובדת כמגינה בדיסקוטק מאנרס, נענתה גם היא לי מודעה של אוקי. היא חתמה על חוזה ואוקי המתין לבואה בניירובי אחרי ששלח לה כרטיס. אבל היא התחרטה ונמנעה מלנסוע.

עבודה יצאנו המון לבלות. היינו בכל ה מסעדות המפורסמות ובכל מועדוני הלילה. הכרתי המון אנשים חדשים ובתוכם הרבה ישראלים. הוזמנתי לארוחות ערב למשפחות יהודיות. טיילנו המון והייתי מבסוטה מהכל.

כשבוע אחרי שהתחלתי לעבוד, עברנו אוקי, רופו ואני לגור במלון אחר — הזמנו בדי הוטל. זה משהו זול במרחק 12 מיל מניירובי, השייך לאשה ישראלית בשם ג'וזפיין ג'רוסס (אהרון). שאר הבהירות לא נסעו איתנו מפני שאוקי פשוט פיטר אותן. הוא הסתכסך עם הבנות בעניין שיטת העבודה שלהן. לפי החוזה הוא היה זכאי להשאיר אותן בניירובי בלי לתת להן כרטיס טיסה חזרה. אירן הגרמניה החליטה להישאר בניירובי ולהתחתן שם. לא הסרטים מועמדים לנשואין שם. יש המון רווקים.

החוזה הזה, שגם אני חתמתי עליו, ער שה באמת רושם נוראי. יש שם, למשל, סעיף האומר שאפשר לפטר אותך אם אינך מגיעה להכנסה מסוימת. סעיף אחר אומר שאפשר לפטר אותך, בלי כרטיס חזרה, אם את יוצאת ערב בלי לקבל רשות. אבל אני פשוט לא התייחסתי לזה. לא היה איכפת לי שישארו אותי בניירובי או בכל מקום אחר. סמכתי על עצמי שאוכל להסתדר.

★ ★ ★

מועדוני-לילה בפעוריה

מדי פעם, בשעת שיחה, היה אוקי מרבה לדבר על כוויית ועל ערביהסער. דית. הוא היה מספר על ביקוריו שם. כשי היינו מבלים במועדוני-לילה, היה אוקי מספר על הרמה הגבוהה של מועדוני-הלילה בכוויית ובפעוריה. ראיתי את זה באופן טבעי, כיוון שידעתי שהוא מסתובב בעולם ומוכר עיתונים. לא חשבת על זה בעצמם בערביהסעודית לא קונים הרבה עיתונים.

ב-3 במאי עמדנו לזוז מניירובי לאוגנדה. במקום התוכנית המקורית לטוס לניירובי, החליט אוקי שניסע במכונת כנף למכור עיתונים גם באוגנדה, מלואי, טאנזאניה ורוזויה. הטיול נשמע פאנטסטי ולא הו לי שום חששות. אוקי עצמו לא היה צריך לנסוע איתנו, כיוון שעמדו לך בריו, לנסוע לארצות-הברית.

יום לפני שעמדנו לנסוע לאוגנדה פגשתי במלון ניו-סטני את הזמר הישראלי גימי סימניטוב. הוא אמר לי שטילפנו מהשגרירות שאתקשר איתם. הפופיק שלי התחיל לרעוד. פחדתי שאמרתי אולי כל מיני דברים שבתור ישראלית אסור לי להגיד.

טילפנתי לשגרירות ונתנו לי לדבר עם שלמה און. הוא אמר לי שאבוא מייד לך את אותו. כשהגעתי לשם סיפרו לי שגימי סימניטוב מארץ דרך משרד-החוץ. תור כן המיברק היה, שאמי חושבת שחיי בס' כנה ושאוור מייד הביתה.

הם סיפרו לי על הידיעות שהגיעו מה-אינטרפול על אוקי. לא האמנתי להם. אמרתי שאני לא נוסעת לשום מקום לפני ש יבררו את כל הפרטים. אני רוצה עיבודות. מייד הבריקו למשרד-החוץ בירושלים לשלוח פרטים.

בשגרירות רצו שסימניטוב יתלחף אלי כדי לשמור עלי. אבל הסכמתי. לא רציתי לעשות פאניקה מכל העסק ולא רציתי לעורר את החשד של אוקי ורופו. לא היה לי שום אמצעי להתגונן. טיים ישראלי

במדינה

דרכי חיים

מארב

בשכונה

חושבי קריית-גת מתגאים בעירם. הם טור ענים כי זוהי דוגמה מצוינת לקיבוץ-הגלילי יות בארץ.

רק דבר אחד מפריע לתושבי קריית-גת: שכונת ורע. כי בשכונה זו, המאוכלסת כ-12,000 תושבים, היו בזמן האחרון צרות.

אהבה ושינאה. הכל התחיל כשהגיע לשכונה מרדכי אשתיקר (27), שהתחתן לפני שנה עם אחת מבנות המקום. אשתיקר הביא איתו את משפחתו. בין היתר גם את בת-אחותו אליזבת (17).

משפחה נוספת שהגיעה לאותה שכונה הייתה משפחת פורקאר, גם היא מיוצאי הודו. ציון, אחד מבני משפחת פורקאר, הכיר את אליזבת והתאהב בה. הוג הצעיר התארס.

במשך הזמן הורעו היחסים בין שתי המשפחות. ציון האשים את מרדכי כגורם לריב, החליט להתגנב בו.

הניידת עברה. באחד הערבים ארב ציון, יחד עם שני אחיו, למרדכי. האורבים באו למארב מצויינים בסכינים. ואז הגיעו

נתן לי כמה ימים קודם לכן אקדח קטן שיורה כדורי גז מדמיע. אבל נתתי את האקדח במתנה לחבר ישראלי. לא היה לי צורך בו.

אחרי הפגישה בשגרירות המשכתי לעבוד. בערב חזרתי למלון ואכלנו שם ארוחת-ערב. אז כבר התברר שבעלת המלון סגרה לנו את החדרים, מפני שרבה עם אוקי על עניין התשלום. סביב זה התחיל ריב ובעלת-המלון הזמינה משטרה. בתוך כל המהומה הזאת הופיעו פיתאום און וחיים הררי מהשגרירות.

און סיפר לי שהגיע עוד מיברק ממש-רדה-חוץ ועכשיו העניין הזה בטוח: אוקי הוא נזל, שהואשם בזמנו במיסחור-נשים ובאונס. און אמר שצריך להעלים אותו.

★ ★ ★

לא ניסו להתעסק

אזן חתם לבעלת-המלון שהשגרירות הישראלית ערכה שלם את דמי החדר שגרתי בו, והיא הסכימה לתת לנו מפתח לחדר. ארונו את הפצעים שלי במהירות שיגעונית. ידעתי שיש במלון דלת אחורית. יצאנו דרך הדלת הזאת. בחוץ ירד גשם נוראי. נכנסנו לאוטו של השגרירות והסתלקנו מהמקום. מאז ניתקתי כל קשר עם אוקי וחבריו.

בשגרירות החביאו אותי. סוף-סוף השגרירות הסתבכה בעסק הזה. היה לי חוזה עם אוקי ואני הפרתי אותו. הוא יכול היה לדרוש שימנעו את יציאתי. לכן החביאו אותי במשך שלושה ימים. לילה אחד ישנתי אצל און. בלילה השני אצל איש סווגל בונה בניירובי. בלילה השלישי העבירו אותי לחתך של גידול קפה של ישראלי ב-גינג'ל. הוא אמר לי: "המארימא לא הגיע עו לכאן — אוקי ורופו בטח לא יגיעו".

רצו להעלות אותי למטוס אל-על שחזרו ריק מיוהנסבורג. אבל בסוף העלו אותי למטוס ט.ו.א. על כרטיס שלא היה לי ועבורו התקבל רק אישור מתליאביב. כך הגעתי חזרה לישראל.

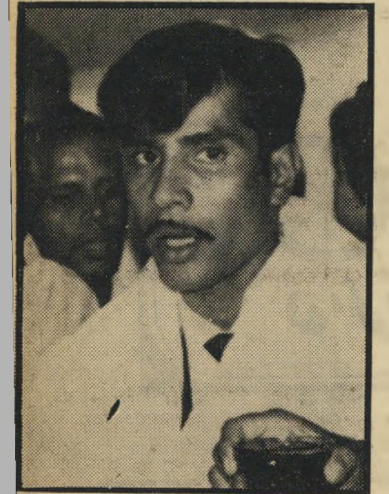
קראו לי לחקירה במשטרה. סיפרתי להם הכל. הקשר עם אוקי לא נותק בעצם. אשתו מצלצלת כל פעם מאתונה לחברה שלי שהיתה צריכה לנסוע לניירובי. היא אמרה שאוקי יגיע ארצה בסוף החודש ליגיס עוד בחורות. במשטרה רצו תחילה שהחברה שלי תשמור על הקשר איתו, כדי שיוכלו לעצור אותו. אבל אחר-כך הודיעו לה שתנתק עימו את הקשרים. הם גילו שאין להם כל עילה לעצור אותו. עד עכשיו הוא לא עשה איתנו שום דבר בלתי חוקי.

אני עצמי כועסת שקילקלו לי טוול נפי לא כזה. באיזה מקום חבל לי שהייתי צריכה לחזר על חחיה כזאת. סוף-סוף, העבודה הייתה מעניינת, טיילתי בלי סוף, הייתי כרתי המון אנשים חדשים, הרחחתי כסף ולא היו לי בעיות או דאגות.

אני מאמינה שיתכן ויש דבר כזה כמו סוחרים-נשים, אבל למה שהם ירצו לסחור דווקא בי? אם הם באמת כאלה, אז הם שחקנים מצויינים. עלי הם לא עשו רושם של סוחרים-נשים. אולי אוקי כן, אבל רופו בהחלט לא. הם לא ניסו אף פעם להתעסק איתי. תמיד הם התנהגו בנימוס. הם התנהגו אלי כגינטלמנים ממש, לא כמו הישראליים שלנו.

נתקפת אליזבת
מוט על הראש

נתקפת מרדכי
סכין בחזה

למקום מרדכי ולאוזבת. בני משפחת פורקאר התנפלו עליהם. אליזבת הוכתה במו ברזל, ואילו למרדכי תקעו סכין בחזה. התוקפים נבהלו למראה הדם, והסתלקו ואילו מרדכי, שלא איבד את עשתונותו עצר מכונת חולפת, ביקש מהנהג שיק אותו לבית-חולים. בעלת-המכונת לקח אות כאן התערבה סוף-סוף המשטרה. היא עזרה את האחים פורקאר.

אך הרותוח בקריית-גת לא שקטו. הם שבים מאשימים את המשטרה: "הם יכני למנוע את כל הריב" אמר אחד התושבים "בזמן שהתוקפים חיכו למרדכי, עברה ליד גינת מקומית, וראתה אותם. השוטרים יזעו עליהם להבין שאם האח האלה מחכים ליד הבית של משפחת פורקאר, יש בזה משהו מסוכן. למה הם עצרו אותם?"